

Gošća 35. FEST-a, režiserka filma "Gospođice" Andrea Štaka

U DOBROM DRUŠTVU

Andrea Štaka na 35. FEST dolazi sa svojim dugometražnim prvencem "Gospođica", švajcarsko-nemačko-bosanskom koprodukcijom. Između dve projekcije, u holu Dvorane doma sindikata na početku razgovora rediteljka komentariše odluku FEST-a da ciklus filmova dobije naziv po njenom filmu: -Drago mi je kada sam čula od organizatora da to biti tako. Mislim da u tom programu ima dobrih filmova. Ti se filmovi ili bave ženskim životima ili su ih režirale žene.

Da li postoji «ženski film». Kada Vas to pitam mislim na podelu koja postoji u književnosti, podelu na mušku i žensku književnost?

-Ne znam da li postoji «ženski film», ali znam da se u poslednje vreme pojavljuje dosta rediteljki, i u Evropi i u Americi. Pripadamo generaciji koja nije morala da se dokazuje. Sve smo mi bile u situaciji da same odlučimo šta ćemo studirati i kojim ćemo se poslom baviti. Jednostavnije nam je da se bavimo režijom nego našim kolegincima pre 20 ili 30 godina. Sigurna sam da postoji ženski senzibilitet. Ne samo na filmu, već i u umetnosti generalno.

Nagrade koje je film dobio su zaista brojne?

-Film je dobio «Zlatnog leoparda» u Lokarnu, dobio je nagradu «Srce Sarajeva», glavnu nagradu Festivala u Cirihi, na dodeli «švajcarskih oskara» je dobio nagradu za scenario...Mirjana Karanović će sada u Austriji dobiti nagradu, Marija Škaričić je dobila nagradu u Sarajevu, dobio smo FIPRESCI nagradu u Španiji...Zadovoljni smo.

A kako bi ste u najkraćem predstavili svoj film?

-To mi je uvek najteže, ali ću pokušati. Za mene je film «Gospođica» priča o tri žene iz današnjeg doba koje pokušavaju da žive svoj život i oseite sebe. Živimo u vremenu u kome se traži od nas da dobro funkcionišemo i obično se dešava da u toj trci zaboravimo svoje srce. Sve tri žene, i Ana i Mira i Ruža, nešto kriju u svojim životima, moraju se suočiti sa nekim stvarima i užasno su usamljene. Ta usamljenost je svakodnevna pojava u velikim gradovima, a svi smo to na svojoj koži osutili. Ima dosta tema u mom filmu. Ja potčem iz dve kulture, žene u filmu su iz nekoliko kultura. Ni na jedno pitanje ne mogu da odgovorim samo jednim odgovorom. Prča filma je moderna, dešava se u gradu...

Da li ste se tim višekulturnim modelom vodili i pri izboru glumica?

-Vrlo sam precizno i osmišljeno birala svoje junakinje. Zнала sam da želim da radim sa Mirjanom Karanović koja je igrala Ružu. Bilo mi je veoma drago kada je pristala da glumi u filmu i mislim da sam imala veliku sreću, jer je ona kreativna i predvna glumica.

Bilo je malo problema dok sam pronašla Mariju Škaričić, ali se sve završilo divno, sreća je što ona glumi Anu. Marija je veoma talentovana glumica.

Za Ljubicom Jović sam dugo tragala, a našla sam je slučajno. Čini mi se da je trebalo tako da bude i da je lik Mile zapravo pronašao nju. Sve tri su veoma bitne jer se film bavi unutrašnjim životima junakinja. Njihovi unutrašnji životi su u centru filma i bilo je važno odabrati dobre glumice.

Osnivač
festivalaBeograd
www.beograd.org.rsGeneralni
sponzor

UNIQA

Osiguranje nove generacij

NOKIA
Nseries

ПОШТА

ПОЛИТИКА

RENAULT

AIR FRANCE

MeniHealth

ELLE

Lisa

Story

COSMOPOLITAN

AVALA

Film provokativnog naslova

Na današnjoj konferenciji za novinare o filmu "Da bi dospeo u raj, prvo umri!" govoriće glumac Maruf Pulodzoda i Lagrifu Paskal, direktor fotografije. Ovaj film, provokativnog naslova počinje pričom o mladom Tadžikistancu koji želi da povрати svoju seksualnu potenciju. Ali čudnovate, primamljive premise ovog filma uskoro prerastaju u mešto mnogo nespokojnije, pripovedajući o kulturološkim promenama koje se dešavaju u Centralnoj Aziji. O svojoj saradnji sa režiserom Džamšedom Usmonovim, glumac Maruf Pulodzoda kaže:

-Ovo je moj drugi film sa Usmonovim. Ranije sam glumio u kratkim filmovima. Ja nisam profesionalni glumac i sve što sam naučio dugujem Usmonovu. Njega smatram svojim prvim i pravim učiteljem. On ima bogato iskustvo iza sebe, nekoliko zapaženih filmova i nagrada na međunarodnim festivalima. Znam da će mi to znanje i pomoći u filmovima koje budem snimao i u budućnosti.

Direktor fotografije Lagrifu Paskal je ranije bio u Beogradu.

- Ovo je drugi put da sam u vašem gradu. Kao mali sam često putovao. Kada sam imao trinaest godina bio sam u Beogradu, a to je bilo veoma davno. (smeh)

Kakva je bila atmosfera na snimanju, pored svih tih drugačijih ljudi, različitih jezika?

- Svoj prethodni film snimio sam sa istim režiserom, Džamšedom Usmonovim i sa istim glumcima, tako da sam bio već upoznat sa Tadžikistanom i umetničkim radom režisera. Tokom snimanja tog filma, Džamšed nije znao francuski dovoljno dobro tako nam je prevodilac bio neophodan. Sad on živi u Francuskoj i tečno govori francuski jezik i više nam nije potreban prevodilac. Na snimanju ovog filma, samo je moj asistent znao francuski, a ostatak ekipe činili su Tadžikistanci. Bez prevodilaca, naša saradnja bi bila otežana.

Da li će ovaj film učestvovati na festivalima?

- Film je bio prikazan na filmskom festivalu u Kanu, Hamburgu, Torontu, a pre dva meseca bio je prikazan i u Tokiju. Mislim da je publika u Francuskoj izuzetno lepo primila ovaj film.

Uzvišena mladost

Izgubljenost u prošlosti Lisabona

Radnika sa zelenortskih ostrva, Venturu, koji je tri i po decenije živeo u siromašnom i propalom predgrađu Lisabona, napušta žena. To je trenutak od kada počinje njegov sasvim drugačiji deo života u kome se on uglavnom, usamljen i melahnoličan, oseća potpuno izgubljeno, posebno kada biva primoran da se iz starog kraja u kome je proveo toliko vremena, preseli u njemu strani novoizgrađeni stambeni kompleks. Sve jednako izgubljene duše koje bi upoznao Ventura je počeo da smatra svojom decom...

Režiser o filmu i njegovim lokacijama:

– Ventura, koji je junak mog novog filma se šetkao na setu mog prethodnog filma „Kosti”, koji sam snimao u četvrti Fontainas, u severozapadnom Lisabonu. Te četvrti više nema, razrušena je, a njeni stanovnici su preseljeni u nove stambene komplekse na drugom kraju grada. Isprva mi se učinilo da se s Venturom ne može uspostaviti kontakt. Vanda, koja igra njegovu suprugu, delovala je pristupačnije. On je bio jedan od najusamljenijih, najmarginalnijih otpadnika u kraju. Potpuno povučen u sebe. Bez budućnosti i sudbine. Pokazivao je jedno isto lice koje se meni mnogo dopalo – lice ludaka! S njim sam postepeno uspostavljao kontakt. Bilo mi je značajno da otkrijem njegove ideje, tajne, priču. Malo po malo, priča se uobličila, a u njoj se iskristalisala ideja o Venturinoj deci, njegovim sinovima. Tu „decu” u filmu igraju ljudi iz četvrti u kojoj sam ranije snimao ili sam angažovao svoje prijatelje. Svako od njih je sa sobom doneo sopstveni scenario. Svoje lične priče koje su sve bile malo problematične. Ali, radili smo na njima i one su posle pripreme, vežbi i konsultacija na kraju evoluirale u nešto sasvim drugo. Uspeo sam da im nametnem radnu disciplinu i nisu se bunili. Nismo baš bili sigurni u kom pravcu idemo i zato smo potrošili mnogo vremena. Sve je nekako dolazilo na svoje mesto, ali izuzetno sporo. Nismo imali uobičajena filmska sredstva, osvetljenje, kablove, generatore, šminku, catering. Nije bilo potrebe za njima. Snimali smo na lokacijama na kojima nije bilo struje i morali smo da se snalazimo kako bi nekako povećali postojeće svetlo. Snimao sam sa digitalnom kamerom, DAT rekorderom, s par mikrofona i tronožnih postolja. To je bilo sve. Dobili smo tristadvadeset sati na DV-kasetama. Snimanje je trajalo godinu i po dana, šest dana nedeljno, po čitav dan. Ponekad smo neku scenu ponavljali i po trideset puta...

- Imao sam potrebu da ispričam priču o čoveku koji je, nalik meni, ostao u prošlosti. Koji je pre svega veran sebi i drugima iako živi u svetu neverstva i laži. On, kao i mi, ne očekuje mnogo od sadašnjosti i to je sasvim u redu. Prošlost ne predstavlja promenu ili bar ne želim za promenom. Nema menjanja kursa. A moj kurs je iskrenost prema samom sebi. Bio sam veoma srećan da upoznam nekoga ko misli i oseća na isti način.

Gojine utvare

Radnja filma smeštena je u Španiju 1792. i prati priču viđenu očima velikog španskog slikara Fransiska Goje o grupi ljudi u vreme političkih previranja i istorijskih promena. Radnja počinje tokom poslednjih godina Španske Inkvizicije, preko invazije Napoleonove vojske na Španiju do konačnog poraza Francuza i ponovnog uspostavljanja španske monarhije.

HAVIJER BARDEM je Brat Lorenzo, tajanstveni prepređeni član užeg kruga Inkvizicije, koji nasrće na Gojinu mladu muzu Ines (NATALI PORTMAN) koja je lažno optužena za jeres i pritvorena. STELAN SKARSGARD igra Fransiska Goju, proslavljenog slikara poznatog kako po raznobojnim dvorskim slikama, tako i po sumornim prikazima brutalnosti rata i života u Španiji.

Gojine utvare režirao je Miloš Forman, prema scenariju koji je radio sa Žan-Klodom Karijerom. Izvršni producent filma je Sol Zenc.

Forman je bio fasciniran Gojom. On kaže, „Nisam mogao da prestanem da razmišljam o njemu. Bio sam uveren da je Goja prvi moderni slikar. Više nego ikad želeo sam da snimim film o njemu.“ Zenc se složio da bi to mogao da bude divan film.

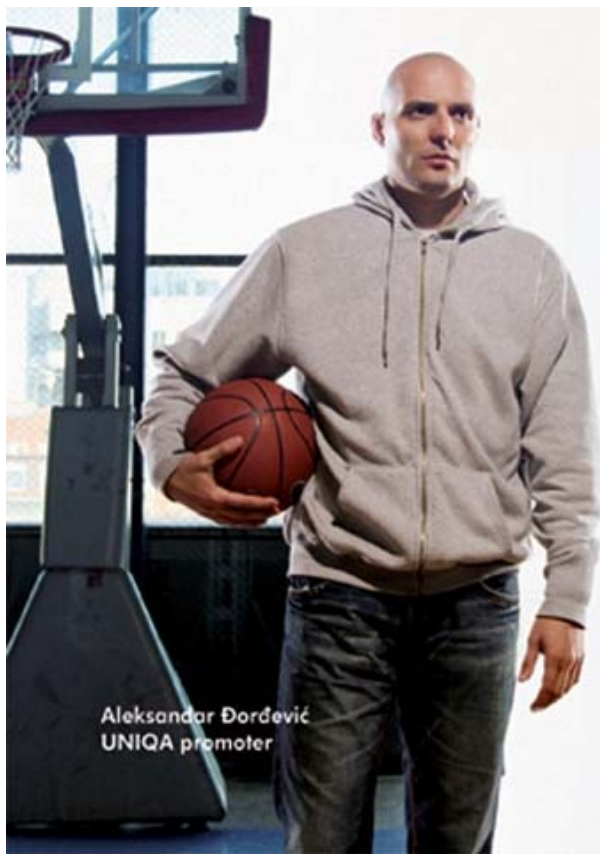
Kako je vreme prolazilo, producent i reditelj su nastavili da razgovaraju o toj ideji, pa su čak i razmatrali i određene scenariste. Međutim, Forman je imao favorita, poznatog scenaristu Žan-Kloda Karijera. Njih dvojica su se prvi put sreli 1966. na filmskom festivalu u Sorentu, u Italiji. Do tada je Forman već režirao nekoliko filmova, među kojima su bili Crni Petar i Ljubavi jedne plavuše, a Karijer je saradivao sa velikim španskim rediteljem Luisom Bunjelom na scenariju za Dnevnik jedne sobarice, i sa Lujem Malom na filmu Viva Maria.

Ostali su prijatelji i pošto je Forman napustio Čehoslovačku, pa su i saradivali na nekoliko filmova (Svlačenje, Valmont).

„Zainteresovala me je Miloševa ideja da snimi film ne o Goji, već o Španiji u Gojino vreme,“ kaže Karijer. „A Goja bi prirodno ušao u priču jer je živeo u to vreme.“

„Mislim da Goja nije bio svesno politički umešan. Bio je samo posmatrač, poput novinara,“ kaže Forman. „Komentarisao je i beležio ono što je video. Kao što sam kaže u filmu, 'Ja slikam ono što vidim'.“

Život je bolji sa dobrim partnerom.

Život je večita utakmica i uvek se nadamo pobjedi. Zato želimo da budemo među najboljima. Želimo da učinimo život sigurnijim, a samim tim bezbrižnijim i lepšim, da budemo Osiguranje nove generacije.

UNIQA je vodeća osiguravajuća grupacija na austrijskom tržištu i jedna od najvećih u Centralnoistočnoj Evropi. Poslujemo u 16 evropskih zemalja – od Baltika do Crnog mora i Mediterana. Tokom 150 godina duge tradicije postali smo jedinstveno ime za poštenje koje je osnova kvalitetnih odnosa; poštovanje jer štitimo vašu različitost i posebnost; kvalitet jer je naša usluga vrhunska i profesionalna; zajedništvo jer povezujemo razne delove Evrope i članove UNIQA porodice; fleksibilnost jer se prilagođavamo vama i vašim potrebama.

Ali bez obzira na rezultat, najvažnije je da imaš dobrog partnera. To misli naših 5,5 miliona zadovoljnih klijenata širom Evrope sa kojima smo potpisali 12,3 miliona ugovora.

**OD SADA I U SRBIJI,
MOJ SIGURAN PARTNER!**

Osiguranje
nove generacije.

Call Center ☎ 011/ 20 24 100 www.uniqa.co.yu

da li si kadar za fest

UNIQA – lider na polju kvaliteta usluga

Osiguravajuća kompanija UNIQA vodeće je osiguranje na austrijskom tržištu i jedno od najznačajnijih u Evropi **sa više od 150 godina tradicije** iza sebe. UNIQA ima preko **12,3 miliona ugovora** sklopljenih sa **5,5 miliona klijenata** u **16 evropskih zemalja** (Austrija, Nemačka, Švajcarska, Italija, Lihtenštajn, Poljska, Češka, Slovačka, Mađarska, Slovenija, Hrvatska, Bugarska, Rumunija, Bosna i Hercegovina, Ukrajina i sada Srbija).

UNIQA zapošljava preko 12.500 ljudi širom Evrope.

U Srbiji, počela je da posluje krajem prošle godine, kada je postala većinski vlasnik Zepter osiguranja.

U Austriji, UNIQA je, prema anketama Readers Digest-a, osiguravajući **brend kome se najviše veruje** i tako je već godinama, otkako se to istraživanje sprovodi.

UNIQA je u svim zemljama u kojima posluje, sponzor vrhunskih sportista. U Austriji, na primer, UNIQA je glavni sponzor višestrukog olimpijskog i svetskog šampiona Benija Rajha. U Srbiji, promoter UNIQA-e je jedan od najpopularnijih košarkaša svih vremena **Aleksandar Saša Đorđević**.

Već ove godine, UNIQA će tržištu u Srbiji ponuditi nove programe osiguranja, od kojih će mnogi predstavljati potpunu novinu. Cilj UNIQA-e da u Srbiji bude lider na polju kvaliteta usluga.

Jedan od glavnih akcionara UNIQA-e je Raiffeisen Banking Group Austria. Ove dve kompanije imaju sklopljen sporazum o strateškom partnerstvu i bliskoj saradnji u prodaji osiguranja i drugih finansijskih proizvoda. Zahvaljujući ovom partnerstvu UNIQA i Raiffeisen koriste sinergijske efekte u prodaji, razvoju programa, marketingu i koordinirano nastupaju na tržištu, kreirajući zajedničke usluge.

da li si kadar za fest

VAŽNO OBAVEŠTENJE:

Ovogodišnji favorit Berlinskog filmskog festivala, nemački film "Jela" (Yella) Kristijana Pecolda (Christian Petzold) koji je glavnoj protagonistkinji Nini Hos (Nina Hoss) doneo Srebrnog medveda za najbolju glavnu žensku ulogu, stiže na 35. FEST, kao "film iznenađenja" u okviru programa "Nemačko putovanje", celine posebno posvećene ovoj kinematografiji. "Jela" će premijerno biti prikazana 28. februara u Dvorani kulturnog centra u 20.30, kao i dan kasnije u Domu sindikata u 12.30 sati. Pre tih projekcija, prethodiće novinarska 27. februara u 22 sata u Maloj sali Sava centra, kako je i najavljeno.

U želji da podrži promociju domaćeg filma u svetu, Direkcija FEST-a odlučila je da ispoštuje molbu producenata animiranog ostvarenja "Film Noir", Rista Topalorskog i D. Jud Jonesa, čiji je svetski distributer "Wild Bunch" najavio mogućnost da ovaj film bude prikazan na predstojećem filmskom festivalu u Kanu. Umesto "Film Noira" u petak 2. marta u 22 sata u Velikoj dvorani Sava centra biće prikazan "sveži" dobitnik Oskara za najbolji film van engleskog govornog područja "Život drugih" (Das Leben der Anderen) Florijana Henkela fon Donersmarka (Florian Henckel von Donnersmarck), dok će u repriznom terminu u Sava centru u 14.30 sati biti pretpremijerno prikazan još jedan Oskarovac, mjuzikl "Devojke iz snova" (Dreamgirls) Bila Kondona (Bill Condon), čija je redovna bioskopska distribucija zakazana za drugu polovinu marta. Na novinarskoj projekciji, 27. februara u 20 sati, umesto filma "Film Noir", biće prikazan dokumentarni film "Most" (The Bridge) Erika Stila (Eric Steel), iz programa "Činjenice i slagalice".

Takođe, koristimo priliku da Vas obavestimo da, zbog sudske zabrane, domaći film "Hamlet" Aleksandra Rajkovića nije prikazan danas u repriznom terminu u Dvorani kulturnog centra u 13 sati.

OSKARI

Prekjuče su **dodeljeni Oskari**, a mnogobrojni filmovi koji su na programu ovogodišnjeg FEST-a našli su se među nominovanima, a neki od njih i među nagrađenima. Pročitajte koji:

Glavna muška uloga: Forest Vitaker, Poslednji kralj Škotske

Glavna ženska uloga: Helen Miren, Kraljica

Epizodna ženska uloga: Dženifer Hadson, Devojke iz snova

Epizodna muška uloga: Alan Arkin, Mala Mis Sanšajn

Originalni scenario: Mala Mis Sanšajn, Majkl Arnd

Najbolji strani film: Životi drugih (Nemačka 2006), režija: Florian Henkel fon Donersmak

Kostimografija: Marija Antoaneta, Milena Kanonero

Originalna muzika: Vavilon, Gustavo Santaolala

Zvuk: Devojke iz snova

Montaža zvuka: Pisma sa Ivo Džime

DANAS NA PRESS KONFERENCIJI:

ANDREA ŠTAKA, režiserka, MIRJANA KARANOVIĆ, glumica u filmu GOSPOĐICE MARUF PULODZODA, glumac i PASKAL LAGRIFUL direktor fotografije filma DA BI DOSPEO U RAJ PRVO UMRI

RASPORED NOVINARSKIH PROJEKCIJA U MALOJ SALI CENTRA SAVA:

10.00 MALA MIS SANŠAJN / LITTLE MISS SUNSHINE, SAD (101')
14.00 SLOBODNA VOLJA / DER FREIE WILE, Nem (163')
17.00 RAJSKE PTICE / RAISKIE PTITSY, Kaz/Kirg (75')
18.30 SVETLA U SUMRAKU / LAITAIKAUPUGIN VALOT, Fin (78')
20.00 FILM NOAR / FILM NOIR, Ser/SAD (97')
22.00 JELA, Nem (89')

Da li si kadar za fest?

Da li si kadar za fest?

